

bioSCOPE [05]

deze maand

Hoogste plant op aarde
[p. 6]

De invloed van internet
op onze hersenen [p. 14]

Uitgestorven organismen:
Anthropornis [p. 16]

Kennis van Nederlandse flora is *hot* pagina 17

Universiteit Utrecht

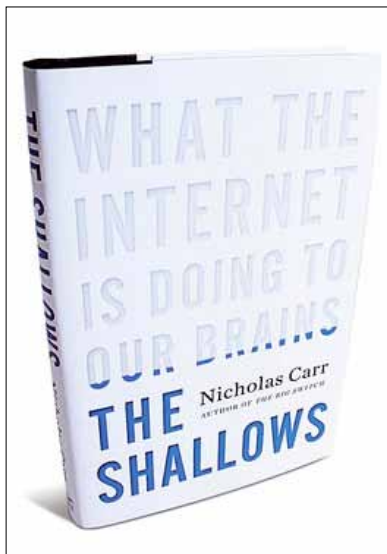
[Faculteit Bètawetenschappen
Biologie]

waarde moeten schatten met onze prefrontale cortex, en op grond daarvan een keuze moeten maken om wel of niet andere websites te bezoeken, kunnen we ons minder goed concentreren op de interpretatie van de tekst, zo stelt Carr. Hierdoor slaan we informatie minder goed op. Uit een onderzoek waarbij mensen een tekst op papier of online aangeboden kregen, bleek inderdaad dat de online lezers ten opzichte van de papier lezers langer bezig waren en de tekst minder goed hadden begrepen.

Verandering van het brein

Nu is het zo dat hoe vaker en intensiever een synaps gestimuleerd wordt, hoe sterker de verbinding tussen deze twee neuronen wordt. Andersom geldt hetzelfde. Mochten we in de toekomst steeds meer teksten op internet zullen gaan lezen, is het door dit principe dus goed mogelijk dat onze hersengebieden en neurale paden hier letterlijk door veranderen. Wellicht zal onze pré-frontale cortex een steeds grotere rol gaan spelen, en worden we steeds minder geoefend in het voor langere tijd concentreren op specifieke informatie, en het interpreteren hiervan. Hierdoor zal het moeilijker worden om ons langere tijd op een stuk tekst te kunnen concentreren. Blijkbaar heeft het internet wel degelijk nadelen. En dat geeft stof tot nadenken... Fijn dat u in ieder geval tot hier bent gekomen met lezen: u bent één van de gelukkigen die zich 836 woorden lang kan concentreren. Gefeliciteerd!

Meer lezen of verder discussiëren over deze filosofische kwestie?

Lees Het Ondiepe, hoe onze hersenen omgaan met het internet – Nicholas Carr. ISBN 978 94 9057 413 0, en discussieer mee op de facebook pagina van BioSCOPE! 📖

Benauwde hoogleraren

Er is al veel kritiek geuit op het nieuwe natuurbeleid van staatssecretaris Bleker. Daar is nu een brief van 79 hoogleraren bijgekomen. Ik had een intellectuelere bijdrage verwacht.

Bleker wil fors bezuinigen op het rijksbudget voor natuur. Het moet niet alleen minder, ook anders. De EHS wordt niet afgemaakt, robuuste verbindingzones worden geschrapt, Natura 2000 wordt uitgekleeft, Staatsbosbeheer wordt enorm gekort. Nederland zal hierdoor minder kunnen voldoen aan internationale verplichtingen voor behoud van biodiversiteit.

De restauratie van het natuurbeleid is al door velen bekritiseerd. Daar hebben zich nu deze hoogleraren bijgevoegd. Ik wist niet dat in Nederland zoveel hoogleraren heeft die zich met natuurbeleid bezig houden. Het zijn overigens niet alleen ecologen, maar ook sociologen, economen en juristen. Hun kritiek bevat weinig nieuws. Ze verzetten zich tegen de afbraak van het natuurbeleid, vragen om visie en reiken elementen daarvoor aan.

Ik vind hun kritiek benauwd. Zij stellen zich op als directe belangenbehartigers van de natuur, waar er al zo velen van zijn. Van hoogleraren mag je echter een ruime blik en een zekere intellectuele houding verwachten. Daartoe hoort ook zelfkritiek.

Het is al langer bekend dat het project EHS, waar zij aan hebben bijgedragen, met grote problemen kampt. Weliswaar is de achteruitgang van de biodiversiteit in Nederland afgeremd, maar niet gestopt. Met het voorgaande beleid dreigde de EHS deels een mislukking te worden. Het Planbureau voor de Leefomgeving vindt daarom een heroverweging van de EHS zinvol, want alternatieven zijn dringend nodig. Ook de invoering van Natura 2000 leidt tot problemen. En ook hier is bezinning op zijn plaats.

De hoogleraren verwijten de regering geen visie te hebben, maar hun brief mist zelfkritiek en biedt ook geen nieuwe alternatieven, zeker niet voor de bezuiniging. Zo was het voor Bleker eenvoudig om te reageren. De EHS dreigt te mislukken, het roer moet wel om. Daarmee staan de hoogleraren buiten spel. Met een ruimere blik en open voor de problemen waar de invoering van EHS en Natura 2000 op stuit, hadden ze het debat op de alternatieven kunnen richten. Maar of de hoogleraren het daarover eens hadden kunnen worden is de vraag.

Jos Dekker